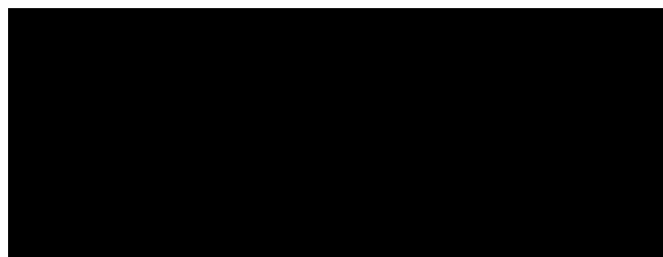

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/895-2/2015</u>	
Érkezett: <u>2015 MÁJ 12.</u>	
Példány: <u>3</u>	Kezelőiroda:
Melléklet: <u>Ø</u> db	<u>H</u>

Alkotmánybíróság részére

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

felperes

Alkotmányjogi panasza

**A Fővárosi Törvényszék mint
másodfokú bíróság által 45. Pf.
638.881/2014/5. számú ítélete ellen**

Ügyiratszám: IV/895-1/2015.

Alkotmánybíróság

1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Ügyiratszám: IV/895-1/2015.

Tisztelt dr. Bitskey Botond főtitkár Úr!

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

alperesek – és társai
mint alperesek ellen indított polgári perünkben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság által 45.Pf. 638.881/2014. sz. ügyben hozott /5. sz. Ítélete (a továbbiakban: Jogerős ítélet), ellen az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszunk vonatkozásában az Abtv. 55. § (3) bek. alapján számunkra nyitva álló törvényes határidőn belül hiánypótlási kötelezettségünket az alábbiak szerint teljesítjük.

Álláspontunk szerint a Fővárosi Törvényszék „Jogerős ítélete” sérti az alapjogainkat és ennek megfelelően ellentétes az Alaptörvény rendelkezéseivel a lentebb kifejtett módon. Álláspontunk szerint a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság határozata az Alaptörvénybe ütköző módon – megsértve a tisztességes eljáráshoz való alapjogunkat – jogerősen bírálta el az alperesekkel szemben benyújtott keresetünket.

I. Az Alaptörvény vonatkozó rendelkezései

Az Alkotmánybíróság

24. cikk (2) bekezdés

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját;

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

II. Indokolás

Az Alaptörvény 25. Cikke tartalmazza a bíróságok igazságszolgáltatási feladatait, miszerint

„(2) A bíróság dönt

a) büntetőügyben, magánjogi jogvitában, törvényben meghatározott egyéb ügyben;

b) a közigazgatási határozatok törvényességéről;

c) az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközéséről és megsemmisítéséről;

d) a helyi önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettsége elmulasztásának megállapításáról.”

A T. Alkotmánybíróság jogértelmezése alapján a bíróságok érdemi ítélkező tevékenységük útján teljesítik fent hivatkozott feladataikat. Az érdemi ítélkező tevékenység, mint cselekménysorozat mibenlétéhez a T. Alkotmánybíróság interpretálására támaszkodva az alábbiak fejthetők ki.

„Az ítélkezés szűkebb értelmű jelentése [az Alkotmány 50. § (1) és (2) bekezdésére és a 70/K. §-ra is figyelemmel] a bíróságok olyan tevékenységére utal, amikor jogvitát vagy jogsértést jogszabály alapján bírálnak el, vagy valamely alkotmányos jog megsértésével vagy vélt megsértésével összefüggésben hoznak olyan döntést, mely a jogokra, kötelezettségekre vagy az érintettek törvényes érdekeire érdemi kihatással van. Ez az ítélkező tevékenység alapvetően az ügynek vagy az ügghöz szorosan kapcsolódó érdemi kérdésnek a jogerős eldöntésére irányul úgy, hogy a bíróság meghozott határozatához maga is kötve van.”

Hivatkozunk a 7/2013. (III. 1.) AB határozatra, amely a tisztességes eljáráshoz való joghoz kapcsolódó korábbi alkotmánybírósági gyakorlatot a fenti mérce alapján irányadónak tekinti az Alaptörvény hatálybalépése után is. (Id. a határozat 24. pontjában írtakat).

A T. Alkotmánybíróság a bírósághoz fordulás jogának értelmezése során több határozatában rámutatott arra, hogy az Alkotmány e rendelkezése [57. § (1) bekezdése] az eljárási garanciákon túl a bírósághoz fordulás alapjogát foglalja magában. Ezen alapjog

tartalmát az Alkotmány bíróság több határozatában értelmezte [9/1992. (I. 30.) Ab határozat, Abh 1992, 67.; 59/1993. (XI. 29.) Ab határozat, Abh 1993, 335.; 1/1994. (I. 7.) Ab határozat, Abh 1994, 35. Ab határozatok]. Az Alkotmánybíróság az 59/1993. (XI. 29.) Ab határozatában (Abh 1993, 353.) megállapította, hogy ez az alkotmányi rendelkezés mindenkinek alanyi jogosultságot biztosít ahhoz, hogy jogát független és pártatlan bíróság előtt érvényesítse. Az alapvető jogból következően az államra az a kötelezettség hárul, hogy – egyebek között – a polgári jogok és kötelezettségek (a polgári joginak tekintett jogviták) elbírálására bírói utat biztosítson. Az Alkotmány bíróság rámutatott arra is, hogy „a bírósághoz fordulás alapvető joga nem csak a beadványok előterjesztésének jogára szorítkozik, hanem a bírósági eljárásban a fél pozícióját biztosítja a személyeknek. A feleknek az Alkotmányban biztosított joguk van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogaikat és kötelezettségeiket elbírálja. A bírósághoz fordulás alapjoga – az Alkotmány 8. § (2) bekezdésére figyelemmel – nem jelent korlátozhatatlan alanyi jogot a perindításra. Törvény azonban az alapjog lényeges tartalmát nem korlátozhatja és a korlátozásnak el- kerülhetetlenül szükségesnek és az elérni kívánt célhoz képest arányosnak kell lennie.” (930/b/1994. Ab határozat, Abh 1996, 502, 505.)

Az **Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése** akként rendelkezik, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy **jogorvoslattal éljen** az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti. Az **Alaptörvény 28. cikke értelmében a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogrendszer egysége is megköveteli, hogy minden jogszabályt ne csupán önmagában és funkcióját tekintve, hanem mindenekelőtt az Alaptörvénnyel összhangban, arra figyelemmel értelmezzék a bíróságok.** Az alaptörvény értelmében **a bírósági eljárásokban érvényesíteni kell a tisztességes eljárás követelményét.** Ennek alapján a bíróságokra az **Alaptörvény XXVIII. cikke szerinti fair eljárás elve vonatkozik.**

Az Alkotmánybíróság **a tisztességes eljáráshoz fűződő jogot** az Alaptörvénnyel összefüggésben is érvényesen, **a különböző nemzetközi dokumentumok és a hozzájuk fűződő nemzetközi joggyakorlat, különösen az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) joggyakorlata által inspirálva az eljárás egészének minőségeként azonosította.** E minőségben a jogérvényesítéssel kapcsolatos eljárások valamennyi garanciális eleme meg kell, hogy jelenjen. Ezért egy eljárás összességében minősíthető „tisztességesnek” akkor, ha abban magával a bírósággal összefüggő, a bíróság előtti eljárással kapcsolatos, az eljárásban **részt vevő ellenérdekű felek helyzetének kiegyensúlyozását szolgáló garanciák érvényesülnek.**

A tisztességes eljáráshoz való jog az **Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében** foglaltakból is következik.

Álláspontunk szerint a „Jogerős ítélet” az **Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében** biztosított tisztességes eljáráshoz biztosított alapjogunkat sérti, tekintettel arra, hogy [REDACTED] **I. rendű alperes által a másodfokú eljárás során olyan novum alapján bírálta felül keresetünket, amely nem volt tárgya az elsőfokú eljárásnak.** A felülbírálati eljárás során **a Fővárosi Törvényszék nem biztosította számunkra a tisztességes eljárás Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében, továbbá az Alaptörvény 28. cikkében biztosított alapjogainkat** tekintettel arra, hogy egyrészt **nem vizsgálta meg az I. rendű alperes által állított tényállás valóságtartamát, másrészt nem biztosította számunkra érdemben a peres fél pozícióját azáltal, hogy nem tette lehetővé számunkra érdemben perbeli**

jogaink gyakorlásának a lehetőségét az alperes valótlan tényállításai vonatkozásában. Álláspontunk szerint ezzel sérültek az Alaptörvény hivatkozott rendelkezései szerinti alapjogaink azáltal is, hogy „Jogerős ítélet” a fentiek alapján egyrészről valótlan ítéleti megállapításokat és tényállást tartalmaz, azonban a felülvizsgálati eljárás lehetőségét a Pp. 271. § (2) bekezdése nem teszi lehetővé számunkra tekintettel keresetünk perértékre. Tekintettel a fentiekre nincs további jogorvoslati lehetőségünk jelen ügyben.

III. KÉRELEM

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az előzőekben kifejtetteket összefoglalva indítványozzuk, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a alapügyben hozott döntés (Fővárosi Törvényszék 45. Pf. 638.881/2014/5. sz. jogerős ítélete) az Alaptörvényben biztosított alapjogainkat sérti, az Alaptörvény, vonatkozó rendelkezése téves értelmezésén alapul; és mindezekre tekintettel semmisítse meg azt.

Kérjük továbbá, hogy az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján a T. Alkotmánybíróság szíves intézkedését arra vonatkozóan is, hogy az alkotmányjogi panaszban támadott Fővárosi Törvényszéki döntés alapján általunk fizetendő első és másodfokú perköltség fizetésére vonatkozó kötelezettségünk az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggesztésre kerüljön.

Szíves eljárásukat megköszönve

Budapest, 2015 május 08.

Tisztelettel:

